RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)

24. marts 1998 *

I sag T-175/94 (92),

International Procurement Services SA, Bruxelles, ved advokat Peter De Troyer, Audernarde, og advokat Lydie Lorang, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos sidstnævnte, 6, rue Heine,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Étienne Lasnet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en begæring om fastsættelse af sagsomkostninger indgivet efter Rettens dom af 11. juli 1996 i sag T-175/94, International Procurement Services mod Kommissionen, Sml. II, s. 729,

har

* Processprog: fransk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne R. García-Valdecasas og M. Jaeger,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning af 20. april 1994, registreret under sagsnummer T-175/94, har International Procurement Services SA (herefter »IPS«) påstået Kommissionen dømt til at betale erstatning for et tab, som selskabet påstod at have lidt som følge af nedsættelsen af den økonomiske støtte, der var blevet ydet selskabets medkontrahent i forbindelse med et projekt, der blev finansieret af Den Europæiske Udviklingsfond.

2 Ved dom af 11. juli 1996 i sag T-175/94, International Procurement Services mod Kommissionen, Sml. II, s. 729, frifandt Retten Kommissionen og pålagde IPS at betale sagens omkostninger.

3 Ved skrivelse af 15. april 1997 anmodede Kommissionen IPS om at erstatte den udgifter til advokatbistand med et beløb på 50 000 FRF.

4 Ved skrivelse af 9. september 1997 svarede IPS, at det afviste at betale dette beløb, idet det var klart, at hver part skulle afholde sine egne udgifter til advokatbistand. Selskabet gjorde i øvrigt indsigelse mod det krævede udgiftsbeløb.

5 Ved stævning indgivet den 12. november 1997 har Kommissionen fremsat begæring om fastsættelse af udgifter i henhold til procesreglementets artikel 92, stk. 1, og har herved anmodet om, at Retten fastsætter de udgifter, der skal erstattes, til 50 000 FRF. Den har fremhævet, at den er blevet bistået under hele sagen af advokat, og at sagen ikke kan anses for enkel.

6 Den har til støtte for sin begæring fremlagt følgende regninger: en regning af 20. juli 1994 lydende på »forskud på salær efter indgivelse af svarskrift« på 20 000 FRF, en regning af 25. oktober 1994 lydende på »indgivelse af duplik« på 10 000 FRF samt en regning af 10. maj 1996 for »skyldigt salær som aftalt efter retsmødet« på 20 000 FRF. Der foreligger imidlertid ikke en opgørelse over salærernes fordeling eller angivelser om beregningsmåden.

7 IPS har ikke inden for den fastsatte frist fremsat bemærkninger til denne begæring.

8 Det bemærkes, at procesreglementets artikel 87, stk. 2, bestemmer, at »det pålægges den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom«. Efter procesreglementets artikel 91, litra b), kan følgende udgifter kræves erstattet: »nødvendige udgifter, som parterne har afholdt med henblik på sagens behandling, især rejse- og opholdsudgifter og vederlag til befuldmægtigede, rådgivere eller advokater«. I den foreliggende sag blev det pålagt IPS at betale sagens omkostninger (punkt 2 i domskonklusionen i sagen International Procurement Services mod Kommissionen). Dette punkt i domskonklusionen betyder, at IPS skal afholde ikke blot sine egne omkostninger, men også de nødvendige udgifter, som Kommissionen har afholdt med henblik på sagens behandling.

9 Endvidere er det i artikel 17, stk. 1, og artikel 46, stk. 1, i EF-statutten for Domstolen bestemt, at »stater såvel som Fællesskabets institutioner repræsenteres ... af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat ...«. Det fremgår af denne bestemmelse, at institutionerne selv frit kan afgøre, om de vil gøre brug af en advokat, og det salær, som i bekræftende fald betales advokaten, skal således betragtes som en udgift, det har været nødvendigt at afholde med henblik på sagens behandling (jf. Domstolens kendelse af 21.6.1979, sag 126/76 DEP., Dietz mod Kommissionen, Sml. s. 2131, præmis 5 og 6, og Rettens kendelse af 6.2.1995, sag T-460/93 DEP., Tête m.fl. mod EIB, Sml. II, s. 229, præmis 10).

10 Efter fast retspraksis har Fællesskabets retsinstanser ikke kompetence til at fastsætte de vederlag, parterne skal betale deres advokater, men derimod til beløbsmæssigt at angive, i hvilket omfang disse salærer kan kræves erstattet af den part, som er blevet pålagt sagens omkostninger. Da der ikke findes fællesskabsbestemmelser om fastsættelse af salærer, er Retten frit stillet ved sin vurdering af de foreliggende oplysninger, idet den dog skal tage hensyn til sagens genstand og karakter, dens betydning efter fællesskabsretten og dens sværhedsgrad, såvel som til den arbejdsbyrde, som de pågældende befuldmægtigede eller advokater har båret i forbindelse med sagen, samt til parternes økonomiske interesse i sagen (Rettens kendelse af 17.4.1996, sag T-2/93 (92), Air France mod Kommissionen, Sml. II, s. 235, præmis 21, med henvisninger til retspraksis, og af 1.10.1997, sag T-19/92 (92), Leclerc mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 13, med henvisninger til retspraksis).

11 Sagen vedrørte en kontrakt, som blev finansieret af Den Europæiske Udviklingsfond, og krævede derfor en — eventuelt begrænset — undersøgelse af betydningen for ansvarsspørgsmålene af forskellige dele af de gældende bestemmelser og retspraksis om sådanne kontrakter.

12 Sagen krævede også en undersøgelse af faktiske spørgsmål, navnlig vedrørende adfærden hos flere personer, der spillede en rolle i forbindelse med opfyldelsen af den pågældende kontrakt.

13 Forud for arbejdet hermed har stævningen og de 27 bilag hertil, herunder de generelle og specielle kontraktvilkår samt forskellige dokumenter, der var blevet fremlagt som bevisdokumenter af sagsøgeren, måttet gennemlæses. Affattelsen af svarskriftet har desuden krævet en gennemgang og vurdering af de 23 dokumenter, som Kommissionen havde samlet og vedlagt som bilag til dette svarskrift. Det må desuden nævnes, at sagen har givet anledning til endnu en udveksling af indlæg.

14 Selv om den af Kommissionen fremlagte dokumentation er alt for summarisk (jf. ovenfor i præmis 6), finder Retten herefter, at de udgifter, der kan erstattes i sag T-175/94, når henses til, at det krævede udgiftsbeløb er rimeligt, samt til, at IPS ikke har gjort indsigelse mod udgiftsbeløbets størrelse under nærværende sag, omfatter det beløb på 50 000 FRF, som Kommissionen har krævet.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Femte Afdeling)

De omkostninger, som International Procurement Services SA skal erstatte Kommissionen, fastsættes til i alt 50 000 FRF.

Således bestemt i Luxembourg den 24. marts 1998.

H. Jung

Justitssekretær

J. Azizi

Afdelingsformand